

πρεψε δὲ καὶ οὗτος ἐπὶ τῇ θόκῳ ἐκπληρώσει τῶν διδασκαλικῶν αὐτοῦ καθηκόντων μέχρι τοῦ 1664 ἔτους λήγοντος, ὅτε ἀντὶ τῆς πολυετοῦς καὶ πολυμόχθου διδασκαλίας, κατὰ τὸ τότε ἔθος τῆς Ἐκκλησίας ν' ἀνταμοιβῆ τοῦς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἐργαζομένους καὶ μοχθοῦντας, ἐτιμήθη διὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου κοινῇ γνώμῃ καὶ ψήφῳ πάντων.

(ἀκολουθεῖ.)

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΛΙΡΡΟΙΩΝ.

Ἐν τῇ ἀπέριφ ἑκτάσει τοῦ οὐρανίου χώρου ἅπαντες οἱ γιγαντώδεις ἥλιοι τοῦ διαστήματος ὑπῆκουσιν εἰς τὸ κράτος μεγάλης τινὸς δυνάμεως, ἣτις ἐνεργεῖ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβείας αὐτόθι, ὡς καὶ μεταξὺ τῆς ἐντελοῦς μηχανικῆς λειτουργίας τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἡμετέρου πλανήτου. Ἡ δύναμις αὕτη, ἣν ὠνόμασαν ἔλξιν, ἐστὶν οἱ πρῶτιστοι νόμοι τῆς δημιουργίας, ὁ ὑποστηρίξων τὴν ζωὴν τοῦ οἰκοδομήματος ἐν τῷ ἀδιοράτῳ ὡς καὶ ἐν τῷ ἀπέριφ. Ἡ ἔλξις, κατὰ τὸν εὐφυῆ συγγραφεὰ τῶν Φυσικῶν Μελετῶν, εἶναι ἑξαίσια τις λύρα, κρουομένη ἐναρμονίως ὑπὸ τῶν θείων δακτύλων, καὶ ἣς τινος οἱ μελωδισμοὶ ἀντηχοῦσι καθ' ἅπασαν τὴν ἑκτασιν τοῦ ἀπέριφου.

Ἡ δύναμις λοιπὸν αὕτη ἐπενεργοῦσα καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου καθίσταται ἐπαισθητὴ ἐπὶ τῆς θαλάσσης· διότι παρετηρήθη ὅτι, ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη διερχόμενοι διὰ τοῦ Μεσημβρινοῦ ἐνὸς τόπου, ὑψόνοσι καὶ ταπεινόνοσι ἐναλλάξ δις τῆς ἡμέρας εἰς τὸν αὐτὸν τόπον τὰ ὕδατα τοῦ Ὀκεανοῦ.

Τὰ τρία τέταρτα σχεδὸν τῆς ἐνεργείας τῶν δύο τούτων ἀστέρων ἐπὶ τῶν ὑδάτων τοῦ Ὀκεανοῦ ἀποδίδονται εἰς τὴν σελήνην, ὡς οὕταν 400 φορές πλησιεστέραν ἡμῶν τοῦ Ἥλιου. Τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ γίνεται ἡ πλημμυρίς, δηλ. ὅταν τὰ ὕδατα ἀναβαίνουσιν ἢ ἡ ἄμπωτις, ὅταν τὰ ὕδατα καταβαίνουσιν, εἶναι